

Propozycja zmiany zapisów ustawowych

USTAWA

z dnia.....

o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

Art. 1 W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1140 t.j.) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art 12 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

1. Kadencja organów izb lekarsko-weterynaryjnych trwa 4 lata. Organy te działają do czasu pierwszego posiedzenia nowo wybranych organów. Wyboru zastępcy rzecznika odpowiedzialności zawodowej dokonuje się na okres kadencji rzecznika odpowiedzialności zawodowej. Zastępca rzecznika odpowiedzialności zawodowej pełni funkcję do czasu wyboru nowego zastępcy rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

2) W art. 18:

a) Zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

Skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej następuje w przypadku:

b) Dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

3. Rozstrzyganie spraw wymienionych w ust. 1 pkt 1, 4 i 5 następuje na podstawie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, a spraw wymienionych w ust. 1 pkt 2, 3 i 6 na podstawie decyzji prezesa okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.

3) Art. 26

a) Ust. 4 otrzymuje brzmienie:

W powiatach, w których liczba lekarzy weterynarii, członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej przekracza 50 osób, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może utworzyć więcej niż jeden rejon wyborczy.

b) Uchyła się ust. 6.

Uzasadnienie

1. Ustawa z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych nie zawiera wprost wyrażonego nakazu działania organów izb lekarsko-weterynaryjnych do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów. Biorąc pod uwagę rozwiązania przewidziane w przepisach prawa powszechnie obowiązującego regulującego działalność innych samorządów zawodowych należy stwierdzić, iż występuje w tym przypadku luka w prawie, która winna zostać uzupełniona poprzez zastosowanie rozwiązań prawnych odnoszących się do analogicznych stanów faktycznych. Przepisy dotyczące innych samorządów zawodowych przewidują możliwość funkcjonowania wszystkich organów w okresie między zjazdami, w tym po upływie kadencji, jak np. adwokaci, radcowie prawni, lekarze, pielęgniarki i położne, a nie tylko okręgowych rad (art. 29) i Krajowej Rady (art. 30) tak jak w naszym samorządzie. Warto w tym miejscu przytoczyć art. 14 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich: *Kadencja organów izb lekarskich trwa 4 lata. Organy te działają do czasu pierwszego posiedzenia nowo wybranych organów*”, czy art. 8 ust. 1 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych: *Kadencja organów izby trwa 4 lata. Organy te działają do czasu pierwszego posiedzenia nowo wybranych organów*. Analogiczne postanowienia znajdują się w ustawie o radcach prawnych czy w ustawie Prawo o adwokaturze. Trudno zatem uznać by racjonalny ustawodawca zakładał, że w przypadku organów Samorządu lekarzy weterynarii zasada działania organów ubiegłej kadencji do momentu pierwszego posiedzenia nowo wybranych organów nie obowiązuje. Dlatego też nadanie art. 12 ust. 1 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych proponowanego brzmienia jest jak najbardziej zasadne i pozwoli uniknąć w przyszłości niepotrzebnych wątpliwości poprzez wprowadzenie jednoznacznej regulacji.
2. Z dotychczasowego brzmienia art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1140 t.j.), dalej „ustawa”, wynika, że decyzja o skreśleniu lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej może być podjęta wyłącznie w formie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej. W wyniku tego również decyzje o charakterze deklaratoryjnym, jak np. skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z powodu jego śmierci, wymaga podjęcia przez okręgową radę lekarską uchwały w drodze głosowania. Nieracjonalność takiego rozwiązania jest oczywista. Dlatego aby uprościć i przyspieszyć postępowanie mające na celu skreślenie lekarza weterynarii z listy członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, gdy decyzja taka ma charakter deklaratoryjny, proponuje się, aby sprawy takie rozstrzygane były w drodze decyzji prezesa okręgowej rady lekarskiej.
3. W myśl art. 26 ust. 4 ustawy, w przypadku, gdy na terenie powiatu liczba lekarzy przekracza 150 osób, to wówczas rejony wyborcze na terenie takiego powiatu ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna. Przepis ten realizowany jest w ten sposób, że w takich przypadkach rady okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych opracowują propozycje podziału powiatu na rejony wyborcze, które przedstawiają Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej w celu akceptacji. Ta procedura nie ma żadnego sensownego

uzasadnienia i dlatego proponuje się, aby decyzje o utworzeniu na terenie powiatu więcej niż jednego rejonu wyborczego były podejmowane przez właściwe terytorialnie okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne. Obniżenie zaś wartości progowej, przy której powyższa procedura może być wdrożona, ze 150 do 50 osób ma na celu ułatwienie organizacji zebrań w dużych rejonach wyborczych oraz uzyskanie na nich frekwencji lekarzy weterynarii gwarantującej skuteczne przeprowadzenie wyborów.

4. Proponuje się uchylene ust. 6 w art. 26, stanowiącego o minimalnym kworum wymaganego dla ważności dokonania wyborów na zebraniu rejonu wyborczego, gdyż ta kwestia powinna być uregulowana w regulaminie wyborów do organów izb lekarsko-weterynaryjnych, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6 ustawy.